

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 28.

Z KRAKOWA DNIA 7. KWIETNIA 1811 Roku W NIEDZIELĘ.

Dnia 20 Marca rozpoczęły się w Szkołach Przygotównych tutejszych Popisy półroczne z Nauk, które JW. JX. Jerzy Mieroszewski Kanclerz Katedralny Kamieniecki, Kolegiaty WW. SS. Dziekan, zagaił następującą Mową:

Dozor szkolny Departamentu Krakowskiego wierny w wykonaniu przepisów, od Izby Edukacyney w Instrukcyi dla niego danej, wytkniętym, nie mogąc w całym gronie dla ważnych innych zatrudnień znajdować się na Popisach w szkołach Gymnazyalnych Krakowskich, na posiedzeniu dnia 1 Marca r.b. odpłaconem wybrał mnie z pomiędzy siebie, abym w imieniu jego obowiązku temu zadosyć uczynił. Wybór ten, ile mi zaszczytu przynosi, powołując mnie do przodkowania na popisach w szkołach Gymnazyalnych Krakowskich pod Dyrekcją światłego i doświadczonego Męża W. Himanowskiego Prorektora zostających; w szkołach szacowanymi i umiejącymi cenić powołanie swoje opatrzonych Nauczycielami, w szkołach zacną obywatelską Departamentu naszego napełnionych młodzieżą; tyle mówię wybor ten serce moje nayprzyjemniejszymi rozrzewnia uczuciami, gdy na schyłku podszłego już mego wieku, pozwala mi Opatrzność po długiey od zawisnego Narodu, naszemu losu zięć

dzoney przerwie; gdy mówię pozwala mi Opatrzność z odzyskaną Ojczyzną być świadkiem urzędowym powroconey Edukacyi Narodowej, zapatrywać się na prowadzoną od Rodaków Nauczycielow narodową młodzież, słuchać popisującą się z nauk, które od światłych niegdyś i szanownych Mężow naywyższą w kraju oświecenia Narodowego składających Magistraturę, przepisane były. Tak jest, zacne z szkół Gymnazyalnych Krakowskich składające Towarzystwo! miło mi jest przed Tobą na wstępie mających się dzisiaj rozpocząć Popisow szkolnych, uczynić wyznanie: ile wezwany urzędownie do przodkowania na waszych popisach, wezwanie to cenić umiem, ile z przyczyn wyżej wspomnianych wezwanie to przynosi sercu mojemu rozkoszy.

Do Ciebie zaś, Przeznaczna Młodzieży! głos mój szczególnie obracając, radłbym, abyś się załatawić chciała nad dobroczynną dla ciebie opieką Rządu, któremu niedosyć jest utrzymywać kosztem krajowego skarbu dla oświecenia twoiego publiczne szkoły, chciał jeszcze przez postanowiony dozor szkolny Departamentowy z twoich może Rodziców, krewnych, powinowatych, przyjaciół, a przynajmniej z takich, z jakich Ty rod swój bierzesz składający się obywateli; chciał mówię

ieszcze dostrzegać tego, aby się, iak to często w ludzkich ustanowieniach bywa, aby się nie wciskały w przepisy wychowania twoiego szkodliwe nadużycia, aby iednoślajność wprowadzona w układ oświecenia synów Ojczyzny, zmianie psuiącey porządek niepodpadała; aby w wyborze Przewodników Edukacyi twoiey nie na same tylko przymioty rozumu, ale rownie na przymioty serca wzgląd miano; zgola chciał ieszcze tego, aby nad Edukacyą dzieci Obywatelskich straż i pieczęłowiłość wybrani do tego obywatele mieli.

A gdy nad tą prawdziwie Oycowską Rządu opieką zaflanawiam uwagę Twoię, słuchająca mnie młodzieży, iakichże dobioreę wyrazow do wzniecenia w Tobie uczuciow wdzięczności dla niego? do zachęcenia cię, abyś godnie odpowiadała pieczęłowitym iego względem ciebie zamiarow? Ale trzebaż mi, bym odradzających się w kwiecie młodości Polakow mowiąc, trzebaż mi używać mocy przekonujących wymowy? abym poruszył serca wasze do wdzięczności dla Rządu? a bym skłonił wolą waszą do wzięcia stałej determinacyi odpowiadania oycowskiem jego względem waszego oświecenia zamiarom? Ale dosyć jest Polska młodzieży, urodzić się Polakiem, i nie mieć skażonego obcemi maxymami serca, aby czuć, co się komu winno, a tem bardziey, aby czuć, co się winno Ojczyźnie; dosyć jest zosiawać na łonie odzyskaney drogą krwią braterską Ojczyzny, aby przekonywać się o potrzebie stania się godnymi Jey Synami. Takiemi zaś bydź nie możecie, spytaycie się starszych, co początkiem nieszczęścia kraiu naszego było; takiemi zaś bydź nie możecie, jezeli w młodościannym wieku nie

zbogaciecie rozumu waszego użytecznemi wiadomościami, a serca waszego nieprzyczucie do takich uczuciow, które samym tylko duszom wielkim są właściwemi, do uczuciow miłości Ojczyzny, nadewszystko do poświęcania się całkowicie na Jey usługi, do przekładania iey dobra nad dobro własne.

Tak jest zacna młodzieży! Użył Bóg władzca Wszechmocny Narodow potężnego ramienia pierwszego w świecie Bochatyra W. Napoleona, Cesarza Francuzow; użył na ziemi Polskiej zrodzonych Rodakow do podzwignienia po haniebnym upadku Ojczyzny naszej. Ale i ten świat zadziwiający Bohatyr, i ci oczy Europy obracający na siebie Rodacy nasi nieinaczey do tego stopnia wielkości doszli, tylko przykładając się z naywiększem usiłowaniem w młodym wieku tak do nabycia potrzebnych przyszłemu swojemu przeznaczeniu wiadomości, iak do przysposobienia serca swojego, aby go nie zajmowały, tylko chęci szlachetnych czynow; przekonąć się o tej prawdzie łatwo możecie, czytając dzieie sławionego, w młodym wieku czasu przez W. Napoleona, prześladowanego z obrońcami kraiu Polskiego, w których obok waleczności nie można niepostrzedź nabytego gruntownem oświeceniem rozumu. Chcecież stać się podobnemi nadal tym wielkim wzorom, idźcież za ich przykładem, użytkuycie z dobroczynney Rządu opieki, przysposabiaycie się do tego wielkiego w Narodach znaczenia, które może w Xiedze przeznaczenia dla Narodu Polskiego jest zapisane, tego po was Nayłaskawszy Monarcha, Oyciec wasz, Oyciec Narodu, tego kray, tego współobywatele wasi oczekuią; a chcąc dać dowody, że oczekiwania iego nie za

wiedziecie, przyśiąpcie z ochotą i zwykłą Polakowi śmiałością, do zdania sprawy z nauk w półroczu szkolnem zimowem dawanych wam, do której sprawy rozpoczęcia wzywam pod dyrekcyą W. Prorektora, szanownych szkół tych Nauczycieli.

Tu przystępując do examinu, Prorektor rzekł do Uczniow:

Troskliwy opodniesienie Nauki Wysocki dozor Publicznego oświecenia, delegował do Szkół Departamentowych naszych współczłonka swego JW. X. Jerzego Mieroszewskiego, Kanclerza Katedralnego Kamienieckiego, Dziekana Kolegaty WW. SS. Męża nauką, zasługami i Obywatelstwem znakomitego i zaszczyconego. Przychodzi on na to miejsce przekonać się, czego o sobie samey, Szkolna Młodzi! czego Oyczyzna ma się spodziewać o tobie. Nauczyciele twoi nic nie opuścili, co by Cido wzrostu w dobrem posłużyć mogło, nie oszczędzali ani sił, ani starania w dawaniu nauk, którymibyś się codziennie oświecała i doskonaliła, słowem dawali ci poznać, coś sobie, co Bogu, a co Oyczyźnie powinna. — Masz przeto z pobieranych przedmiotów nauk pierwszego półrocza złożyć sprawę i okazać pożytki; Świadectwo, jakie Ci służyć powinno, twego tłumaczenia się, czyli od ciebie samey zależeć będzie. Zbliźcież się ukochani Uczniowie! odpowiadajcie śmiało, głośno i wyraźnie bez przeszkody jeden drugiemu, a z odpowiedzi, zdania, i jakie o was powieźmie JW. Efor, Wasz Sędzia, poniesie ie do całego dozoru Szkół, skąd do Naywyższej Edukacyney Magistratury, a od tej do samego Tronu dojdzie. — Tu dopiero Manarcha Naylepszy, czytając imiona wasze, poślepek i piękne obyczaje, ucieszy się, że Narod Jego, z obcego jarzma wydobyty, mieć

będzie z was światłych Obywatelów zdanych Urzędników, przygotuje dla was wcześniet place honoru i szczęścia, nagrody, ochoty i pilności.

(Reszta potem.)

Z Paryża d. 21 Marca.

Monitor dzisiejszy zawiera co następuje:

Wczoraj, d. 20 Marca o godzinie 9 i 20 minutach przed południem spełniła się nadzieia Francyi. Nayiaśniejsza Cesarzowa urodziła szczęśliwie syna. Nowo urodzony Król Rzymski i jego matka dosyć są zdrowi. D. 19 między godziną 8 i 9tą w wieczor uczuła Cesarzowa Jmć pierwsze bóle. Xiężęta i Xiężniczki rodziny Cesarskiej, Xiążęta WW. urzędnicy, ministrowie, WW. urzędnicy koronni i państwa, damy i urzędnicy pałacu zebrałi się na dany sobie znak przez damę honorową do pałacu Tuilleries. Od godziny 9 w wieczor do 6tej z rana następowały po niej kich przerwach bóle za bólami; o 6tej zwolniały i Cesarzowa cokolwiek się prześpała; lecz od godziny 8 nastąpiły większe i zakończyły się wydaniem na świat Króla Rzymskiego. Cesarz, który przez cały czas zbliżania się do porodu był przytomny i ułtawicznie dawał Cesarzowej dowody nayeżulszey [swey] troskliwości, okazał w szczęśliwey chwili, gdy syna na świat wydała, nayżywszą radość, a wiedząc iak niecierpliwie lud Francuzki oczekuje chwili, w której mogłby radość z nim dzielić, rozkazał zaraz 101 razy dać z dział ognia, ażeby donieść Francyi o wielkim tem zdarzeniu. Gdy dziecie pokazane zostało Nay. Cesarzowi, pokazała go guwernatka Xciu Arcykanclerzowi państwa, który był przy rozwiazaniu obecny. Rzeczony Xiąże udał

się zaraz do sali Cesarzowej i kazał Hrabie Regnault de St. Jean d' Angely, sekretarzowi stanu do spraw rodziny Cesarzowej, zapisać akt urodzenia i akt cywilny, który J. Cesarzowiczowska Mość W. Xiążę Wirchurski i J. Cesarzowiczowska Mość Xże Eugeniusz, Wice król Włoski, jako świadkowie podpisali. Po sporządzeniu tego aktu wszedł J. C. K. Mość do sali i podpisał go, który także podpisali Matka J. C. K. Mei, Nay Królowa Hiszpańska, Królowa Hortensya, Cesarzowiczowna Jmć. Kżna Paulina, Cesarzowicz Jmć Xże Borgheze i Wicekról Jmć Włoski. W tej chwili Hrabina Montesquiou, guwernantka dzieci Francuzkich, zaniosta Króla Rzymskiego przy asystencyi czyniącego służbę Pułkownika gwardyi i jego officerow, do jego apartamentow. Cesarz przyjmował potem życzenia od Xiążąt krwi, Xiążąt WW. urzędnikow, ministrów, WW. urzędnikow, korony i państwa. J. C. K. Mość posłał zaraz jednego paza do senatu, drugiego do ciała muniypalnego z uwiadomieniem o urodzeniu się Króla Rzymskiego. Z temże doniesieniem poiechali pazowie do senatu Włoskiego, ciała muniypalnego Medyolańskiego i Rzymskiego. Hrabia Segur, W. Mistrz obrzędów, posłał Wice Mistrza obrzędów, Barona Hamel, do Ambassadorsow, a Pomocnika obrzędów, P. d' Argainarz, do zagranicznych ministrów, dla uwiadomienia ich o tem zdarzeniu. Xże Kadorski, minister związkow zagranicznych, wysłał zaraz nadzwyczajnych gońcow do Ambassadorsow i ministrów Cesarzkich przy obcych dworach, z doniesieniem o rozwiązaniu Cesarzowej. Listy do Xiążąt i Kieźniczek krewnych Cesarza i Cesarzowej pisane są własną ręką Cesarza i przez urzędnikow jego dworu ro-

zwiezione. Hrabia Montalivet, minister wewnętrzny, wysłał gońcow do departamentow, dla uwiadomienia ich o urodzeniu się Króla Rzymskiego. Xże Feltry i Hrabia Decres, ministrowie wojny i marynarki, posłali rozkazy do wojennych miaś i portow, aby ognia z dział dawały i floty banderami powiewały. Xże Neufszatelski i Wagramski, Major jenerał woyska, posłał rozkaz do wszystkich krajow i miaś, w których zaaydują się woyska Francuzkie, aby podobnie iak w Paryżu ognia z dział dawały. Przez całą poprzedzającą noc rozwiązanu Cesarzowej, napełnione były kościoły Paryżkie mnogością ludzi, którzy zanofili do Nieba modły o zdrowie Nayjaśniejszych Cesarstwa. Jak tylko słyszeć się dały wystrzały, widziano w wszystkich mieyscach mieszkańcow Paryżkich wychodzących do okien, przed domy i zgromadzających się po ulicach, dla rachowania wystrzałow. Z uniesieniem udzielali sobie wiadomości i okazali na koniec powszechną radość, gdy zobaczyli wszystkie swoje nadzieie dopełnione i mając zakład trwałości swojego szczęścia. W wieczor był Król Rzymski w kaplicy Tuilleries przez Kardynała W. jałmużnika z wody ochrzczony i zaśpiewano w obecności powyższych osob *Te Deum*.

Dla zaspokoienia ciekawości wielu osob dowiadujących się o zdrowie Nay. Cesarzowej i nowo urodzonego iey syna, codziennie zaaydować się będzie od godziny 8 zrana do 8 w wieczor jeden z czyniących służbę szambelanow wpierszey sali wielkiego appartamentu, dla przyjmowania przychodzących osob i udzielania im dzienika o zdrowiu, który Lekarze Cesarscy Corvisart, Dubois, Bourdieu i Jwan dwa

razy dnia wydawać będą.

Wyznaczonych jest 9ciu szambelanów, z których jeden codziennie po rozwiązaniu Cesarzowej udawać się będzie do Wiednia. Syn P. Montesquiou pojechał najpierwszy.

Dziśnieszty dziennik Państwa zawiera co następuje:

Jak tylko w nocy zaczęto w wielki dzwon Panny Maryi i dzwony innych kościołów dzwonić, co trwało aż do chwili, w której działa oznaymiły o szczęśliwym rozwiązaniu N. Cesarzowej, cały Paryż zolał w największej niecierpliwości. Za rozwidnieniem się wszyscy cisnęli się do pałacu Tuilleries. O godzinie wpół do dziewiątej widziano, iak lud po wszystkich miejscach pilnie rachował wystrzały, a za dwudziestym drugim wystrzałem, który oznaymił o urodzeniu się Króla Rzymskiego, okazał największą radość. Jeden do drugiego biegł, ścisnął go, wykrzykując: Niech żyje Cesarz! Starzy żołnierze tży z radości wylewali. Oto jest prawdziwy charakter narodu Francuzkiego! W kilku godzinach zdarzenie, którego państwo i Europa z równą niecierpliwością oczekiwała, stało się pierwszą uroczystością wszystkich rodzin. — O godzinie wpół do jedynastej puściła się Pani Blanchard z szkoły wojskowej w balonie na powietrze, dla oznaymienia miastom i wsiom, przez które polecą, o urodzeniu się Króla Rzymskiego. Telegraf rozniósł także w wszystkie okolice szczęśliwą tę wiadomość, i o godzinie 2 popołudniu miano już odpowiadź z Lyonu, Lill, Brukseli, Antwerpii, Brestu i innych miast państwa. — O godzinie 11 zaczęły się w wszystkich kościołach Paryżskich modły na podziękowanie Bogu. W wieczor wszy-

scy mieszkańcy z własnej chęci oświecili swoje domy; nastąpiło powtórnie 101 wystrzałów i na placu zgody dano piękny fajerwerk.

Wczoray z rana, gdy grzmiały działa, P. Bourguignon, patron przy trybunale pierwszej instancyi, nim zaczął powierzonej sobie sprawy bronić, odezwał się temi słowy do Sędziów:

" Mci Panowie! W chwili, kiedy zabieracie się do rozważania spraw familiowych szali waszej sprawiedliwości, jest los świata rozstrzygniiony. Najdroższe nasze życzenia są dopełnione. Spiz, który często zapowiadał pobicie i prześtrach naszych nieprzyjaciół, przeraża ich dziś ogromnym swoim hukiem, głosząc nam przyjemną wiadomość. Sto jeden wystrzałow donoszą nam o szczęśliwym rozwiązaniu Najjaśniejszej Cesarzowej i Królowej Maryi Ludwiki; donoszą nam o urodzeniu się dziecięcia, do którego przywiązane są wszystkie nadzieie tego państwa i naszych potomków. Dziecię to jest synem Wielkiego Napoleona, który sprawiedliwie kochany jest od Boga i ludzi. Przy tak szczęśliwym zdarzeniu, przy powszechnych błogosławieństwach i dziękach, które wszyscy Francuzi do Nieba zanoszą, nie podobna, ażebyśmy potrafili poświęcić sironom ową zimną uwagę, iakiey mają prawo po waszej sprawiedliwości i w miejscu waszego urzędowania oczekiwać. Wszystkie nasze myśli, wszystkie nasze uczucia zwrócone są na to drogie dziecię, na którego skroniu Opatrzność pewność przyszłego naszego dobra położyła. Dozwolicie, ażebyśmy się oddali gorącey naszej młodości do wysokiego Monarchy, i nie dopuszczaycie, ażebyśmy uniesieni radością, prześłapili nasze obowiązki. Potrzebujemy zebrać nasze myśli

i oddać się niewymowney radości, która w
tey chwili wszystkich zaymuie serca. —
Posiedzenie sądu odłożone potem zostało.

Monitor wczorayszy ogłosił następu-
jące doniesienia od woysk w Hiszpanii:

Obręg woyska południowego. — We-
wnątrz prowincyy Grenady i Malagi pa-
nuie naywiększa spokojność. Jenerał Se-
bastiani złożył w Grenadzie zbrojownią i
ludwisarnią, gdzie trudnią się tem wszyst-
kim co potrzeba do oblężenia Kartageny,
przeciw której zamyśla w krótcie wyru-
szyć. — Ruchome kolomny w prowincyach
Kordubie i Jaen odniosły wielkie korzyści.
Jenerał Godinot dowiedziawszy się, iż z do-
3000 żołtrow, ostatki woyska Blaka, zgromadzi-
ło się w Segura, kazał to miasto
szturmem opanować. Tym sposobem od-
jęto rokoszansom Murcyi wszelką nadzieję.

Kadyx — Xże Belluny każe z pośpie-
chem ciągnąć daley niezmierne roboty do
oblężenia tego miasta służące. Budują co-
dziennie nowe statki w Trokadero. Batte-
rya Napoleona rzuca codziennie z dobrym
skutkiem bomby do Kadyxu i nie ma tam
żadnego miejsca, którego by nie dosięgały.
Nieukontentowanie ludu wzmacnia się do
naywyższego stopnia, dowodczy rokosza-
now gonią ostatnim; pieniądze nie przy-
chodzą im więcę z Ameryki. Z tego po-
wodu nakazali rewizyą domow i wszelkie
prywatne i kościelne srebra zabierają do
mennicy. Pobliskie prowincye cieszą się
tym czasem spokojnością.

Oblężenie Badaioz. — Oblężenie tey
twierdzy ściągnęło całą uwagę nieprzyja-
ciela. W wszystkie korpusy Hiszpańskie,
które znajdowały się przy woysku Angiel-
skim w Lizbonie, Villafranca i Abrantes
posłane zostały śpiesznym marszem pod

dowództwem Carrera, na pomoc Badaioz.
D. 3 Lutego uczyniła
załoga tamteysza wycieczkę, dla zniszcze-
nia naszych batteryy na obu brzegach Gwa-
dyany. Jeden batalion 88go pułku z wol-
tyżerami 28go pułku lekkiey piechoty by-
ły wystarczającemi do odparcia nieprzyja-
ciela. Jenerał Girard czyni sobie sławę
przez dobre rozporządzenia. W nocy z 4
na 5 rozkazał Xże Dalmacyi rozpocząć
bombardowanie, które dobrze skutkowało.
Od kilku dni mamy czasdzdzyfity; jazda,
która ma zlecenie opasać Badaioz z pra-
wego brzegu Gwadyany, ieszcze nie mogła
się uszykować. D. 5 o godzinie 1 w nocy
pokazała się kolonna Carrera, która przy-
była z Portugallii i zmocniona została Hisz-
pańską i Portugalską jazdą z Elvas i 1000
ludzi załogi z Campomajor, razem 10,000
ludzi wynosząca. Drugi pułk huzarow był 4
razy napadany bez ulęknienia i cofnął się
powoli za most Gebory. Poruszenia nie-
przyjaciela odstłoniły się i Jenerał Latour-
Maubourg otrzymał rozkaz wyruszenia z
całą jazdą woyska przeciw niemu i czy-
nienia takich obrotow, żeby przymuszonym
został udać się do twierdzy. D. 6 z rana
pokazało się znowu 1000 koni, dla uderze-
nia na 2gi pułk huzarow za rzeką Gebora,
a piechota wchodziła tym czasem do twier-
dzy. W południe uderzył jenerał Latour-
Maubourg na nieprzyjaciela i poraził go;
utracił przeszło 300 ludzi w zabitych i u-
topionych i 100 jeńcow. D. 7 o godzinie
11 przed południem przedsięwzięła nieprzy-
jacielska załoga w liczbie około 12,000 lu-
dzi powszechną wycieczkę, w nadziei znie-
sienia oblężenia. Kolonna Jenerała Gazan
nadiągnęła na czas. Nieprzyjaciel nie mógł
wytrzymać natarczywości walecznych żoł-
nierzy naszych i porażony został. Nada-

remnie uślowali dowódcy swoich ludzi, którzy się rozpięchali, naprowadzić do boju, ścigano ich z bagnietem aż pod mury miała. Na godzinę przed zmierzchem ukończyła się walka, i prace nasze około oblężenia rozpoczęły się na nowo. Strata nieprzyaciela była znaczna; zolał w na placu około 300 zabitych i 100 jeńców, a przeszło 200 ludzi miało ranionych. Jeden pułkownik znaleziony zolał pomiędzy zabitymi. Brygadier Don Espana i wiele innych dowódców jest ciężko ranionych. Nasza strata wynosi 50 ludzi zabitych i 150 mamy lekko ranionych. Pięty korpus otrzymał dawną swoją cwałę w świetnej tej rozprawie. Ja da Jenerała Lalour-Maubourg, artylerya i indzynieerowie zasługują na najwyższą pochwałę. W mieście panuje trwoga; za zena już brakować żywności. Przybycie Carrery przyspieszy poddanie się tej twierdzy przez wypotrąbowanie szczupłych magazynów, które za niedbano należycie napełnić. Oblężęcywystrzelali już na próżno 80.000 funtowprochu, bo najmniejszej przerwy w robotach naszych nie zrobili. — Jenerał Gazan ukończył s częścią ściganie korpusu Ballasterosa. D. 25 natrafił na niego w Villanova de C Selegos. Ba lasteros odstąpił być swoje działa i jazdę do Paymego i bez nich musiał walkę tłoczyć. Stanowisko jego zolało bagnietem wzięte, a wojsko ta, porażone, iż mało co z niego uszło za Gwadyanę: większa jego liczba poległa na placu, dostała się w niewolę lub bez broni i bagażów rozproszoną zolała. — Xze Dalmacyi spodziewał się między 15 i 20 Lutego ważniejszej rozprawy. Zamierzał sobie opanować szaniec Paldaleras, zniszczyć wojsko Carrery i ścisley potem opasać Badaioz. Jakoz listy z Madrytu donoszą, iż zamysł Xcia Dalmacyi zupełnie się udał. D. 19 Lutego przeszedł za Gwadyanę i równo z świtem uderzył na oboz Carrery, zabrał jego magazyny, bagaże i 30 dział z sprzężeniem. Z 10,000 ludzi, których Carrera miał, zabił 2000, zabrał w niewolę 5000, resztę rozproszył. Trzech Hiszpańskich jenerałów legło na placu, a dwóch dostało się w niewolę. Tak więc ofiatki korpusu Bon any w jedney rozprawie zniszczone zolały. Jeńców oczekują

w Madrycie. Szaniec Paldaleras, o 50 sążni od Badaioz stojący, wzięty zolał, i wszystko kaze się spodziewać, iż ta twierdza do pierwszych dni Marca przymuszoną będzie kapitulować lub szturmem wziętą zolać. Anglicy są podług swego zwyczaju zawsze widzami zniszczenia swoich sprzymierzyńców.

Okręg woyska Północnego — Xze Istrii przeniosł główną swoją kwaterę do Waladolidy. Zapał i radość z jakieś bitki oł mieszkanców przyjęty, okazuje dostatecznie terażniejszego ducha tych okolic. Wypadkiem wojny będzie, iż ludy Hiszpanii przekonają się o potrzebie zachowania przyjaźni z Francją, i znieprawdzątem bardziey Anglii. Wellesley zgromadził złotem i przez intrygi 60 osob bez chleba i znaczenia pod pompatycznym nazwiskiem stanów Hiszpańskich do Kadyxu. Demagogiczne i prawdziwie iakobińskie zasady, które wściekli ci zbierańcy od swego zgromadzenia się okazują, obraziły prawdziwych Hiszpanów. Spadła z ich oczu zasłona; widzą przepaść, w którą ci wyspiarze oyczyznę ich wtrącić usiłują. Rząd Angielski nie mógł nic lepszego wymyślić, dla przywiązania każdego dobrego Hiszpana do sprawy Francyi. Niecni ci zbierańcy chcieli Hiszpańską rzeczpospolitą poślanowić; zaczęli od ogłoszenia nieograniczoney prawn wolności i takie zaprowadzili prawidła, iakich nieścierpiano by w nayburzliwszej szykowni Londyńskiej. Biskajia, Nawarra, prowincya Walencyi i Waladolidy i ogółem cały okręg woyska północnego zaczęli kosztować spokojności. Co raz bardziey ustala się porządek. Postawili tam są audytorowie rady stanu, dla zaprowadzenia rządu i usunięcia nadużyciów; niezawodny sposób ugruntowania spokojności i pozyskania przywiązania mieszkanców. W Asturyi i w gorach Salamanki rozpedzone zolały z wielką stratą pojedyncze kupy rabusiów.

Woysko Arragonii. — Anglik Doyle urządził kilka kup łotrow w gorach wyższej Katalonii. Jenerał Suchet kazał ie Pułkownikowi Rique rozpedzić, przyczem zdobyliśmy 300 karabinów. Jenerał Parys, który przez lody i śnieg naprzód poślępowat, rozpedził także przy Checa 500

koni łotrow, znacznie ich poraziwszy. D. 7 Lutego rozkazał Jenerał Habert zabrać załogę w mialteczku Cambril o 3 mile od Tarragony leżącym. Rozprawa ta sprawiła wielką trwogę w Tarragonie, skąd bardzo żołnierze uciekali.

Woysko kat łonu — Korpus rokeszanow zeszedł zgor wyższy Katalonii i uderzył na stanowisko Benalos, gdzie znajdował się Jenerał Clement. Nieprzyjaciel mający do 1000 ludzi musiał po godzinney, walce utraciwszy ze 100 ludzi, uciekać. W wyższej Katalonii przywrocona jest spokojność: podatki są wypłacane; można nawet z niewielką zastawą jeździć; gwardye miejscowe chwytają łotrow i oddają władzy sądowej.

Ł. Lonyau d. 13 Marca.

(Ł. Minitora.)

Rząd nasz przychylił się do żądania i przełożenia znaczney liczby kupców polłanowił przeszłej soboty wydawać w ogólności pozwolenia na wywożenie towarow na okrętach różnych narodow, wyławszysy Bremenskie, Hamburskie i Francuskie. Nie zbrojno jednak będzie okrętom mającym pozwolenie zawiać do tych portow. Wiadomo, iż dawniey okręt utrzymujący pozwolenie obowiązany był przywozić nazad zboże. Teraz uchylono ten warunek.

Hrabia Liwerpool odebrał od Lorda Wellington z Portugalii nallępiące listy:

Ł. Kartaxo d. 16 Lutego 1811. — Po ostatnim moim liście, który miałem honor d. g. pisać do JW. Pana, odebrałem nowe szczegoly o położeniu Badajoz i o rozprawach, które pod tą twierdzą zaszły. Zdaje się, iż Portugalska jazda, która po przeprowadzeniu się d. 6 za rzekę Evora, nie była przy woicie wspierana, przymuszona została powrócić z niejaką flratą za tę rzekę. Wszyłka jazda i piechota znajduje się teraz w Badajoz połączona. D. 7 zrobili wycieczkę i udało im się opanować jedną nieprzyjacielską batteryą, ale wkrótce przymuszonemi Hiszpanie zostali do opuszczenia jej, i cofnęli się bez zagwozdzenia lub nadwężenia dział. Strata załogi przy tej wycieczce wynosiła 85 officerow i 500 zabitych lub ranionych żołnierzy. Brygadyer Don Espasa znajduje się wliczbie ostatnich. Gdy woyska Hiszpańskie zamknęły się w Badajoz, przepa-

wiła się jazda Francuzka za rzekę Evora i przerwała związek między tą twierdzą i Elwas i Campomaior; lecz d. 9 zrobili Hiszpanie nową wycieczkę i jazda Francuzka cofnęła się z za rzeki Evora. Woyska Hiszpańskie stanęły potem na wzgórkach między la Caya, Evora i Gwadyanę; stanowisko, przez które utrzymywały związek z Badajoz i kraiem prawego brzegu Gwadyany. Nieprzyjaciel popierał daley oblężenie, i w nocy na 11 opanował szaniec Paladeros, ale dla ognia z twierdzy nie mógł go do 13 osadzić. Wielu mieszkańców korzystało zawiązku z Portugaliją i wynieśli się z miasta, które iak się dowiaduję dobrze jest w żywność opatrzone. Dywizya 9go korpusu, którą Jenerał Claperede dowodzi, znajdowała się jeszcze d. 10 w Gwarda. Przy woysku Francuzkim nie zaszła żadna odmiana ważna; poruszenia, które zaszły, czynione tylko były iak się domyślam w celu przysposobienia żywności.

Ł. Kartaxo d. 23 Lutego. Z żalem muszę JW. Pału domieść, iż Francuzi uderzyli d. 19 na Jenerala Mendizabal w jego stanowisku na wzgórkach St. Chrysotłal przy Badajoz i zupełnie go pobili. Nieprzyjaciel przy muszony był przeprawić się za Gwadyanę i Evore, niemniej jednak podszedł cały Hiszpański oboz i opanował go wraz z bagażami i artyleryą. — Jenerał Claperede znajduje się w Gwarda, a przednia jego flraz stoi w Belmonte. — Od 16 nie uczynił nieprzyjaciel na przodzie moiego woyska żadnego poruszenia. Bardzo wiele bagażow odesłano z Santarem w tył woyska; lecz rozumiem, że to są bagaze chorych officerow i żołnierzy.

Ł. Kartaxo d. 2 Marca. Od Ostatniego moiego listu nie zaszło nic ważnego. Nieprzyjaciel ciągnie daley swoje działania przeciw Badajoz. Dziewięć tysięcy licznazłoga ożywiona jest najlepszym dachem. Jenerał Mendizabal uśliue korpus swoy zebrać znowu i urządzić w Villa-Vieiosa w Portugalii. D. 18 powstał nieprzyaciel znaczny korpus woyska z działami ku Covilhao; Pułkownik Grant opuścił to miasto z swoim oddziałem i cofnął się do Alpediunka, gdzie przy odejściu moiego listu jeszcze stoi. Z przodu moiego woyska nie uczynił nieprzyjaciel żadnego poruszenia.

D O D A T E K

D O Nru 28.

GAZETY KRAKOWSKIE

Z KRAKOWA DNIA 7. KWIECZNIA 1811 Roku W NIEDZIELĘ.

Z Warszawy d. 2. Kwietnia.

W sobotę, d. 30 Marca, nadeszła tu z Dreżna sztafetą ważna i przyjemna wiadomość, że Najjaśniejsza Cesarzowa Francuzow na d. 20 Marca urodziła syna, Króla Rzymskiego, która to wiadomość d. 24go przywiezioną została z Stuttgardu do Dreżna.

Nazajutrz, w Niedzielę, równo z dniem, 101 krotny wystrzał z dział zwiastował ten wielki i pożądany wypadek. Przed 11tą, Senat, Rada Stanu i Ministrów, tudzież wszystkie władze publiczne cywilne i wojskowe zebrały się na pokojach w zamku Królewskim, skąd o 11tej poszły gankami wraz z JJWW. teraźniejszym i przeszłym Rezydentami Najjaś. Cesarza Francuzow, Baronami Bignon i Serra (który iedzie teraz na pełnomocnego Ministra do Stuttgardu) do kościoła katedralnego na wielką mszą, mianą przez JW. Biskupa Malinowskiego, a graną przez liczne i dobrane grono muzykantów, przy assystencyi wojska, przed i w kościele stojącego. Ukończyło się nabożeństwo hymnem *Te Deum*, &c. pod czas którego znów 101 razy dano z dział ognia. Po *Te Deum*, wszystkie władze wynurzyły JW. Rezydentowi Bignon szczerze uczucia, iakiemi tchną, i iakiemi całym naród za odebraną wiadomością będzie

przejęty, z powodu narodzonego Wskrzesicielowi naszemu pożądanego następcy. Tu powstały okrzyki: "Niech żyje Cesarz i nowo narodzony Król Rzymski!", po całej rozlegającej się świątyni. — O 5tej był obiad u JO. Xięcia Ministra Woyny, i Wodza Naczelnego, pod czas którego JO. Xże wniósł toast: "Najjaś. Cesarza Francuzow i nowonarodzonego Cesarzowicza!", a JW. Bignon odpowiadając spełnił toast: Najjaś. Króla Saskiego, Xięcia Warszawskiego, Rządu Xięstwa i wojska. Gdy się zmierzchoło, wszystkie gmachy publiczne i całe miasto oświecono.

Z powodu powyższej wiadomości wyzszedł do wojska dnia 31 Marca z woli JO. Xięcia Wodza Naczelnego następujący

ROZKAZ DZIENNY

Stosownie do woli Najjaś. Króla Jęomości, JO. Xże Wódz Naczelný (w wiadomości wojsko o urodzeniu się Króla Rzymskiego, którego Najjaśniejsza Cesarzowa Jęmość Francuzow, Królową Włoską powiła w dniu 20 b.m.

Ogłaszając zdarzenie to, z tyłu mia szczęśliwe, przekonany jest JO. Xże Jmośar że iak nie ma zapewne wojskowego, któ, ryby równem przejętym nie był czuciem dla Bohatyrą, który wracając byt oyczyźnie, dopełnił pięknego czynu miszcząc

ia pod rządem najsłabszego z Królów: tak każdy, dzieląc radość tylu narodów, które dzielna jego wsparła ręka, wraz z niemi błagać będzie Nieba, żeby z potomstwem wielkiego Męża utrzymać raczyły wnukom jeszcze naszym porę zadosyć uczynienia świętym obowiązkom, które na nie tyle dobrodziejstw wkłada.

Jenerał Dywizyi, Szef Sztabu Ję:
(Pod.) Fiszcz.

JO. Xie Wodź Naczelny, wezwany listem Najjaś. Króla, w nader pochlebnych dla niego wyrazach napisanym, aby iechał do Paryża z złączeniem Najjaś. Cesarzowi Napoleonowi powinszowania z powodu urodzenia się mu Cesarzowicza, puszcza się rądro w tę chlubać dla siebie podróż.

Z Wiednia d. 30. Marca.

Najjaśniejszy Cesarz po odebraniu nader przyjemnej wiadomości o wydaniu na świat syna przez Najjaśn. Cesarzową Francuzów raczył we środę d. 27 Marca, o wpół do 7mej w wieczor rozporządzić u dworu wielką galę i pokuc. Ażeby także publiczność tutejsza cieszyć się razem mogła z przyjemnego tego zdarzenia rozkazał, aby w niedzielę, d. 31 b.m. nie tylko na obudworskich teatrach, ale i wszystkich przedmieskich dane były bezpłatne reprezentacje.

Dwa przywiezione przez gońców dzienniki pod d. 22 i 23 b.m. zawierają zaspokajające wiadomości o zdrowiu Najjaśn. Cesarzowej i nowo urodzonego Xcia.

Bieg Bankocetli jest dziś następujący: Za 100 zlr. w konwencyynej monecie 165 1/2 zlr. Bankocetlami podług redukcji 500 za 100, a podług nominalney wartości zlr.

827 1/2. Za Czerwony złoty Hoffenderski 3 zlr. 5 kr. czyli w nominalney wartości 41 zlr. 23 kr. a za Cesarzski 8 zlr. czyli w nominalney wartości 40 zlr.

Po ogłoszeniu nowego systemu skarbowego, czyli redukcji Bankocetli na 500 na 100, wyszło tu oraz wiele okólników, jako to: 1) Względem podwyższenia opłaty od listów; i tak np. pojedynczy list za granicę kosztuje teraz 1 zlr. 10 kr. 2) Względem cett, które znacznie podwyższoną zostały. 3) Względem podniesienia ceny soli, której sunt kosztuje teraz 6 kr. w konwencyynej monecie. 4) Względem podniesienia ceny tabaczki, której tót teraz kosztuje teraz 3 kr. w konwencyynej monecie. 5) Dozwalaający wyprowadzenia za granicę miedzianych 6, 1/2 i 1/4 kraycarówek. 6) Względem ślepowania złotych i srebrnych towarów. 7) Względem podniesienia ślepla. 8) Względem przeznaczonych na sprzedarz dóbr duchownych.

Z Madrytu d. 1. Marca.

Korpus rokoszianów pod dowództwem Velasco poddał się z bronią i bagażami Jenerałowi Lorge, rządzczy Manzaną y. Oficerowie i żołnierze wykonali Nay. Królowi przysięgę wierności i profili, aby mogli bydl w jego służbie umieszczonemi.

Pulkownik Lafitte ściga ciągle kupy łotrow, które znajdowały się jeszcze w Arzobispo i Puento. Kupy Camila i Alesandra zupełnie już są rozproszone.

Od wielu lat nie było w Madrycie tak wesołego karnawału jak tego roku. Niezmierna moc masek i dowcipnych karyktur widzieć można było na ulicach Alcala i Prado. Zabawa ta nie była żadną zdrożnością przerywana. Nay. Król raczył się w Prado pokazać; przyłożył się nawet wiele

obecnością swoją do publiczney zabawy i ta Bonet utrzymuje spokojność w Asturyi odebrał niezaprzeczone dowody uszanowania do wysokiey jego osoby.

Z Waladulidy d. 26. Lutego.

Mowią, iż Jenerał Rey uda się do Saragossy i obejmie naczelne dowództwo w Arragonii, gdy tym czasem Jenerał Suchet kierować osobiście będzie wyprawą do królestwa Walencji. Dywizya Jenerała Seras rozproszyła wszystkie kupy rokosza now w prowincyi Leon. Czynność Jenera

Wojsko Xcia Istrii jest dosyć mocne dla zniszczenia kaźdey dywersyi, którą nieprzyjaciel mógłby w północney Hiszpanii zrobić.

Z Madrytu dowiadujemy się, iż wojska Niemieckie, które dotąd zostawały w wojsku środkowem, poszły przeciw Badaioz; a wiele Polskiego wojska idzie na to miejsce do korpusu Jenerała Sebastiani

DONIESIENIA.

Gonty Szlaskie wielkiej miary, są pod Nrem 268 nad Wisłą, z tej strony rogatoku Zwierzynów, za pomierłą cenę do sprzedania. W tymże składzie dostać można węgli i drzewa twardego i miękiego bądź w siagach, bądź też potrzebnego do wyrobinia na materyaty i budowle. Ocenie tych artykułów uwiadomi Kwiatkowski gospodarz kamienicy pod Nrem 405 na ulicy Sławkowskiej.

Nro. 493 w kamienicy w Rynku sytuowanej odprawiać się będzie w Mcu Kwietniu roku bieżącego Biblioteki w rożnych gatunkach Xiążek i językach, rysunkow, Fizycznych Instrumentow, Tuszow, powozow i rożnych rzeczy, która to licytacya zacznie się dnia 17 Kwietnia od 9tej zrana do dwunastej; po południu od godziny 3ciej do szostej, na którą to licytacją zgotowemi pieniędzmi w dobrej monecie zaprasza się.

Intendentura dóbr i lasow Narodowych Departamentu Krakowskiego w skutek Reskryptu JW. Radcy Stano, Gługo dóbr i lasow Narodowych Dyrektora, dnia 4 Marca r. b. d. liczby 641 niniejszym uwiadomia, iż wieś Xiążniczki milę jednę od Krakowa odległa, będzie dnia 18 Kwietnia r. b. przez publiczną licytacją, więcej białacemu w trzech letnią od 1 Czerwca 1811 do ostatniego Maja 1814 wypuszczona dzierżawę. Maiący chęć licytowania mają się przed Kommissyą na ten koniec wyznaczoną nietylko w wadium iotą część pretium fisci wynoszącym zaopatrzyć, ale nad to, kaucyą fidejufsoryczną na dobrach ziemskich, pewną hypotekę mających, i długami nieobciążonych, co się rościagać ma do wszystkich dóbr teraz i na potem dzierżawić się mających przed zaczęciem licytacji złożyć, któraby skarb za regularność zapłacenia rat, dotrzymanie kontraktu, i doskonałą Ekonomikę ubezpieczyła, i za wszelkie szkody z przyczyny dezelacyi lub ucisku włóscian zapewnić mogła.

Wyciąg intraty, niemniej kondycye pod jakimi rzeczona wieś zadzierżawiona być ma, kaźdego czasu w biurze Intendentury okazane będą. — W tym samym dniu grunta do Kapelanii szpitalney Stopnickiej, i pod równemi obowiązkami zadzierżawione będą.

Komar.

Bogusławski, Sek.

Prefekt Departamentu Krakowskiego podaie do publiczney wiadomości, iż w dniu 22 Kwietnia r. b. o godzinie 9 ranney na ulicy S. Anny w Kollegium Jagiellońskim na dole licytacya rozmaitych rzeczy do skarbu należących, iako to: stołow, krzesel, biór kanap, bielizny słołowej, naczyń żelaznych, miedzianych, srebra, fajansu, szkła, za gotowe pieniądze odbywać się będzie.

Wodzicki, Prefekt.

Kalinha, Z. S. J.

Intendentura Dóbr i Lasow Narodowych Departamentu Radomskiego na mocy Reskryptu JW. Radzcy Stanu, Dyrektora Jeneralnego Dóbr i Lasow Narodowych z dnia 4 Marca 1811 do Nro 81 wydanego podaje do publiczney wiadomości, iż dobra narodowe będące w Departamencie Radomskim przez licytacją publiczną na d. 18 Kwietnia r. t. w Biorze intendentury Dóbr i Lasow Narodowych w Radomiu odbydź się mającą w trzechletnią dzierżawę wypuszczone zostaną, to jest:

1) Ekonomia Kielecka.

2 Folwarkami Kielec.

- Brzeziny.
- Czarnow.
- Górne.
- Masłow.
- Nowy Folwark.
- Kraino.

2) Ekonomia Bodzencińska.

2 Folwarkami Bodzenciń.

- Brzezic.
- Dembno.
- Bronkowice.
- Sniadka.
- Radkowice.
- Sieradowice.
- Tarczek.

3) Ekonomia Itzecka.

2 Folwarkami Itza.

- Chwałowice.
- Kowalkowice.
- Pasztowa Wola.
- Prędocin.
- Jasieniec.
- Sieradzice dalsze.
- Sieradzice bliższe.
- Koszary.

4) Folwark Podkanna w Ekonomii Radzickiej.

5) Folwark Pękostawice w Ekonomii Piorowskiej.

6) Woytostwo Ryczwół w Ekonomii Kozienickiej.

Wszelkie informacye objaśniające dochód roczny i stan dóbr wyżej wyrażonych w Intendenturze tutejszej mającym chęć licytowania przed licytacją okazane będą. — Konkuruiający o dzierżawę mimo Vadium zwyczajnego, natychmiast przyzwoitą kaucją skarb od wszelkich szkód z poselszyi, iako też i zrucenia się z licytacji zabezpieczającą obowiązany będzie złożyć, nie składający takowey kaucyi do licytowania przypuszczonym nie zostaną. W Radomiu d. 9 Marca 1811.

W niebytności Intendenta: Nadleśny Departamentu

Fr. Załęski.

Luniewski Sekretarz.

Uwiedomiam Publiczność, iż w mieście Wodzisławiu w Powiecie Jędrzejowskim, Departamencie Krakowskim w domu pod Nrm 111 sytuowanym, różne kawałki srebra i inne kosztowne materyalne złotem i srebrem haftowane, oraz perłami wysadzonego gatunku i koloru ubiory starszym kachalnym na satysfakcyą podatku ko-szernego zasekweltrowane dnia 28 Kwietnia r. b. o godzinie 1 po południu naywię-czey dającemu sprzedane zostaną. Chęć więc mający kupowania, na miejsce powyż-sze w terminie zapraszają się. Datt. w Jędrzejowie dnia 28 Marca 1811.

Jgn. Rzechowski. Burg. Sąd. Polna Pow. Jędr. Dep. Krak.

Podaje się do wiadomości, iż pewny Pan życzy sobie mieć do zarządzenia dóbr swoich człowieka zdatnego, przy dobrej konducie i zaletach z pensją roczną tyśiąc pięćset zł. pol. w dobrym monecie i ordynarya przyzwoitą. Żąda także, aby od wchodzącego w obowiązki kancya z czterech tyśięcy zł. pol. w dobrym monecie była zło-żona, od których procent przyzwoitą w każdym roku pobierać będzie, poki tylko w obowiązkach swoich zollanie. Zyczący sobie takiego miejsca, ma się udać o infor-macyą do Redaktora Gazety Krakowskiej.

Franciszka Kotulina, włościanka ze wsi Dąbrowka, do państwa Sciełowic nale-żący, nie mając od 3 lat o mężu swoim Franciszku Kotuli, który był do woyska Austryackie wydany, żadney wiadomości czyli żyie lub umarł; uprasza zatem na mi-łość bliźniego tych wszystkich, którzy wiedziećby mogli o życiu lub śmierci, rzeczo-nego iey męża Franciszka Kotuli, aby raczyli donieść do Redaktora Gazety Krakow-skiej, a wyłożony na to koszt przyrzeka im wynagrodzić.